

рѣкъ Славенски народъ ся простираше даже и на востокъ отъ Танаисъ до рѣкъ-тѣ Волгѣ, и объемяше така сичкы-ты оныя страны, кои-то Вузантиици-ти показватъ за родинѣ на Унны-ты и на Българы-ты? и ако е така, що въспира веке да ся каже че Славенети кои-то, какъ-то Юрнандъ преказва, носили различни имена спорядъ различни-ты си племена и мѣста, називавали ся и тука Унни, Българе, Утургури, Кутургури, и проч, безъ да изгубятъ за това славянскѣ-тѣ си породѣ или нема и отъ самъ Дона толкова другы народы, като Булаки, Арсиети, Сабоки, Пѣнгити, Бѣсси, Ставани, Игиллиони, Цестобоки, Траномонтани, Вельти, Карбони, Кареоти, Пагирити, Савири, Боруски, Аквие, Наски, Ивопи, Идри, Стурни, Каріони, Карціани, Гевини, Бодини, Амадоки, Навари, Тагри, Тарангити, кои-то ако и да носили тыя различни имена, що на първи погледъ не ся виждатъ да имѣтъ никоѣж общинѣ съ Славянщинѣ-тѣ, признаватся обаче отъ учены-ты вси за Славяны ¹⁾? Шафарикъ самъ пише че « рѣкы-ты и морія-та соединяватъ народы-ты, а горы-ты ги различаватъ единъ отъ другы.» ²⁾ За коѣж убо нуждѣ да кажемъ че Славенски-ти племена доходили само до Танаисъ, а не и по пататакъ?

Но не е само това: имя-то Серби, кое-то рекохмы че спорядъ Прокопіа, было общеславянско, находится чисто написано у Плиніа и у Птоломеа, кои-то го соприслѣватъ ведно съсъ другы народны имена между Волгѣ, Меотиса и Танаисъ. Плиній ок. 79 л. пише: » При Киммерійскыя-тѣ Воспорѣ живѣхѣтъ Меотійци, Вали,

καλοῦνται. καὶ αὐτῶν καθ' ὑπερθεὺς ἐς βορρᾶν ἀνεμὸν ἔθνη τὰ Αὐτῶν ἕμετρα ὄδρουνται» (Procop. de bell. Goth. IV. 4. p. 572 — 573.

¹⁾ Виж. Шафар. Слав. древ. § 10 № 9 — 10 Т. I. кн. II. стар. 42—6

²⁾ Тамже § 4 № 10.